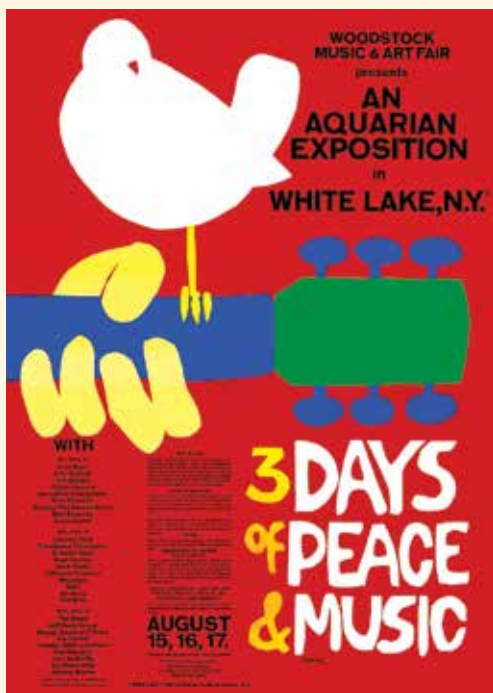

طراحی پیچیده و روان‌گردان، و استفاده از رنگ‌های زنده و الگوهای پیچیده بینندگان رابه یک قلمرو غیردنیوی دعوت می‌کند و اخلاق جنبش ضدفرهنگ را تبلیغ می‌نماید. پوستر «جمعمه و گل رز» نماد دورانی است که در آن کاوش معنوی، بیان هنری و به‌هم‌پیوستگی هستی در هم می‌آمیزند.

نمایشگاه موسیقی و هنر وودستاک، که در آگوست ۱۹۶۹ در بتل نیویورک برگزار شد، چیزی بیش از یک جشنواره موسیقی بود. این رویداد نمادی از ضدفرهنگ و تغییرات اجتماعی بود، و محلی شد برای تجمع هزاران نفر از افراد همفکری که -به گفته خودشان- دنبال صلح، عشق و بیان خلاق بودند. وودستاک بیش از ۴۰۰ هزار شرکت‌کننده داشت که بسیاری از آن‌ها در محوطه جشنواره چادر زدند تا برزندگی جمعی تأکید نمایند. وودستاک همچنین بستری برای موسیقیدانان شد تا اعتراضات و مواضع اجتماعی خود را از طریق هنرشان بیان کنند. هنرمندانی مانند «جیمی هندریکس»، «جون بایز» و «کراسبی، استیلز، نش اند یانگ» از موسیقی خود به‌عنوان ابزاری برای به‌چالش کشیدن جنگ ویتنام، دفاع از حقوق مدنی و ترویج صلح استفاده کردند.

۲. جنبش هیپی (آمریکا، دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰)

پوستر «جمعمه و گل رز» (۱۹۶۶)، از استنلی ماوس و آلتون کلی، بازنمایی نمادینی از جنبش هیپی ایالات متحده است که به‌طور خاص با گروه موسیقی گریت فول دد (Grateful Dead) در ارتباط است. این پوستر از نظر بصری چشمگیر است و ترکیب‌بندی مسخ‌کننده‌ای را ارائه می‌دهد که در آن یک اسکلت با گل‌های رز پرتراوت احاطه شده است. این اثر نمادی از کنار هم قرار گرفتن زندگی، مرگ و تجدید حیات است. طراحی پیچیده و روان‌گردان، و استفاده از رنگ‌های زنده و الگوهای پیچیده، بینندگان رابه یک قلمرو غیردنیوی دعوت می‌کند و اخلاق جنبش ضدفرهنگ را تبلیغ می‌نماید. پوستر «جمعمه و گل رز» نماد دورانی است که در آن کاوش معنوی، بیان هنری و به‌هم‌پیوستگی هستی در هم می‌آمیزند.

لباس‌های تای-
دای ارزش‌های
ضدفرهنگی
جنبش هیپی رابه
تصویر می‌کشند.
آنها نه تنها یک «مد
روز»، بلکه بیانیه‌ای
سیاسی نیز بودند.
ماهیت دست‌ساز
این لباس‌ها
آرمان مخالفت
با مصرف‌گرایی
سرمایه‌دارانه و
کالاهای تولید انبوه را
بازتاب می‌داد.

لباس‌های تای-دای (Tie-dye clothing) با جنبش هیپی جان تازه‌ای گرفت. این نوع لباس شکل منحصربه‌فردی از هنر نساجی بود که به‌عنوان نمادی از فردیت، عدم انطباق، و انکار مُد رایج ظاهر شد. فرایند رنگرزی این لباس‌ها شامل تا کردن، پیچاندن و تکه چسبانی پارچه، و سپس استفاده از رنگ‌های متنوع برای ایجاد الگوهای پیچیده و روان‌گردان است. این فرایند اغلب تجربی و خودبه‌خودی بود و ماهیت آزادانه و بداهه‌پردازانه جنبش را منعکس می‌کرد. لباس‌های تای-دای ارزش‌های ضدفرهنگی جنبش هیپی رابه تصویر می‌کشند. آن‌ها نه تنها یک «مد روز»، بلکه بیانیه‌ای سیاسی نیز بودند. ماهیت دست‌ساز این لباس‌ها آرمان مخالفت با مصرف‌گرایی سرمایه‌دارانه و کالاهای تولید انبوه را بازتاب می‌داد.